

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.979 van 27 april 2015
in de zaak A. 211.957/IX-8341**

In zake: Hilde GYBELS
woonplaats kiezend te 3550 Heusden-Zolder
Hemelrijk 85

tegen:

de HOGESCHOOL PXL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hugo Lamon
kantoor houdend te 3500 Hasselt
de Schiervellaan 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het directiecomité van de Hogeschool PXL van 28 januari 2014 waarbij aan Hilde Gybels ontslag wordt gegeven voor het resterende deel (60%) van haar opdracht van tijdelijk voor onbepaalde duur aangesteld lector van het departement Business.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 april 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hugo Lamon, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster wordt op 25 januari 2000 voor onbepaalde duur aangesteld als voltijds lector in tijdelijk verband in het departement Business van de Provinciale Hogeschool Limburg, thans de Hogeschool PXL.

3.2. Op 28 augustus 2002 wordt verzoekster een evaluatie ‘goed’ toegekend en op 29 augustus 2008 een evaluatie ‘voldoende’.

3.3. Bij aangetekend schrijven van 26 juni 2012 stelt de verwerende partij verzoekster in kennis van haar ontslag ten belope van 40% van haar statutaire opdracht, met een opzegtermijn van negen maanden vanaf 1 juli 2012. Dit ontslag wordt door verzoekster niet in rechte bestreden.

3.4. Het directiecomité van de verwerende partij beslist op 28 januari 2013 tot het ontslag van verzoekster voor haar resterende opdracht (60%), met een opzegtermijn van negen maanden die ingaat op 1 februari 2013.

3.5. De Raad van State vernietigt bij arrest nr. 226.021 van 13 januari 2014 dit laatste ontslag, wegens schending van de hoorplicht.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 22 januari 2014 wordt verzoekster uitgenodigd voor een hoorzitting op 27 januari 2014.

3.7. Op 28 januari 2014 neemt het directiecomité, verzoekster gehoord, de thans bestreden beslissing, die luidt:

“Beslissing van het directiecomité van de Hogeschool PXL d.d. 28 januari 2014

Betreft: ontslag Mevr. Hilde Gybels

bij beslissing d.d. 28 januari 2013 heeft het directiecomité van de Provinciale Hogeschool beslist tot het ontslag van Mevr. Hilde Gybels voor het resterende deel (60 %) van haar opdracht van tijdelijk voor onbepaalde duur aangesteld lector. De opzegperiode is ingegaan op 1 februari 2013 met inachtnaam van een opzegperiode van 9 maanden.

De beslissing werd, op verzoek van Mevr. Gybels en overeenkomstig art. 95 van het hogeschooldecreet bij brief d.d. 26 februari 2013 gemotiveerd.

Bij arrest nr. 226.021 van 13 januari 2014 van de Raad van State werd de beslissing van 28 januari 2013 van het directiecomité vernietigd wegens de schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De Raad van State overwoog dat Mevr. Gybels de gelegenheid moet hebben om haar standpunt te doen kennen, waarbij zowel de aard van de overwogen maatregel als de motieven ervan voorafgaand aan haar moeten worden medegedeeld en waarbij zij over een redelijke termijn moet kunnen beschikken om haar standpunt voor te bereiden.

Bij aangetekend schrijven d.d. 22 januari 2014 werd Mevr. Gybels uitgenodigd voor een hoorzitting op 27 januari 2014. In deze brief is de inventaris van de gehanteerde stukken vermeld en er wordt verder gepreciseerd: ‘De PXL wil uitvoering geven aan het arrest (nr. 226.021 van de Raad van State). U wordt hierbij uitgenodigd om gehoord te worden met betrekking tot het voornemen om u ontslag te geven voor 60% van uw voltijdse opdracht. De motieven hierbij werden u reeds medegedeeld in het aangetekend schrijven dat u op 26 februari 2013 ontving (en dat tevens het stuk nr. 12 vormde van het administratief dossier bij de Raad van State)’. Me-

vrouw Gybels heeft op vrijdag 24 januari 2014 het dossier ingezien en er toen een afschrift van ontvangen.

De hoorzitting vond plaats op 27 januari 2014. Hiervan werd een proces-verbaal opgesteld, dat door Mevr. Gybels werd ondertekend.

De door Mevr. Gybels tijdens de hoorzitting opgeworpen grieven zijn onderzocht en worden weerlegd als volgt:

- Mevrouw Gybels stelt dat haar ontslag werd gegeven op grond van motieven van niet-functioneren, terwijl dit volgens haar zou moeten worden beoordeeld via een evaluatieprocedure. Mevr. Gybels is verbonden met een tijdelijk contract van onbepaalde duur. Krachtens art. 92 § 2 van het hogeschooldecreet kan een hogeschool dan ook een einde maken aan een dergelijke aanstelling, voor zover ze een opzeggingstermijn respecteert. Mevr. Gybels vermag niet te verwijzen naar de evaluatieregeling uit het hogeschooldecreet, nu art. 93 § 2.2° daarin voorziet voor vast benoemde personeelsleden, hetgeen hier niet aan de orde is. Mevr. Gybels is tijdelijk aangesteld en niet vast benoemd, zodat de toepassing van art. 92 § 2 hogeschooldecreet niet interfereert met de evaluatieregeling. Een beslissing tot ontslag van Mevr. Gybels dient zich dan ook niet in te schrijven in de evaluatieregeling.

- Mevr. Gybels beweert verder dat een aantal stukken van het dossier haar niet ter kennis werden gebracht en dat sommigen ervan ‘vaag en niet gedateerd en sommige anoniem’ zijn. Er moet worden vastgesteld dat de inventaris van de stukken van het administratief dossier was opgenomen in de oproepingsbrief voor de hoorzitting en Mevr. Gybels er kennis van heeft kunnen nemen en er trouwens ook een afschrift van ontvangen heeft. De betrokken stukken maakten overigens ook deel uit van het administratief dossier dat heeft geleid tot het arrest nr. 226.021 van de Raad van State. Mevr. Gybels heeft dus wel degelijk kennis van alle stukken en heeft daar tijdens de hoorzitting haar grieven over kunnen doen gelden. De stukken bevatten onder meer lesbeoordelingen die gedateerd zijn, ondertekende en gedateerde evaluatiedocumenten, overzichten van functioneringsgesprekken, resultaten van studentenbevragingen (volgens de gevalideerde methode), samenvattingen van verslagen van overlegmomenten (waarop Mevr. Gybels aanwezig was en dan ook niet kan voorhouden dat ze onwetend zou zijn van het bestaan ervan), zodat er voldoende concrete elementen in het dossier zijn opgenomen die een beslissing kunnen schragen.

- Mevr. Gybels stelt verder, in wat zij een ‘ondergeschikt argument’ noemt, dat het ontslag voor 60 % werd gegeven, terwijl de stukken van het dossier betrekking zouden hebben op het ontslag van 40%. De Hogeschool komt echter tot het besluit dat het algemene niveau dat Mevr. Gybels bereikt voor een aantal belangrijke opleidingsonderdelen onvoldoende is om verder te kunnen functioneren in een professionele bacheloropleiding. Het aantal vakken waar het behaalde niveau wel voldoende is hebben een te kleine omvang om voor de opleiding een meerwaarde te kunnen zijn. De hoge graad van specificiteit en deskundigheid die voor een aantal opleidingsonderdelen in de opleiding noodzakelijk zijn, heeft bij Mevr. Gybels tot een aantal didactische problemen geleid.

Ondanks de gevolgde vormings- en begeleidingstrajecten in 2012 is dat jaar problematisch verlopen. Zowel de studenten als de opleidingscoördinator en het departementshoofd hebben deze problemen aan het beleid kenbaar gemaakt. Deze situatie werd met Mevr. Gybels uitvoerig besproken.

- Mevr. Gybels doet tevens gelden dat er eerder sprake was van een alternatieve invulling van de opdracht. Tijdens de opzegperiode heeft Mevr. Gybels, met haar instemming, een administratieve opdracht vervuld. Dit was o.m. het gevolg van haar eigen mededeling in een mail van 18 februari 2013 aan de algemeen directeur dat ze het zelf niet meer zag zitten om nog les te geven in het dpt. Business. Er werd haar nooit enige belofte gemaakt dat deze administratieve opdracht na de beëindiging van de opzegging zou kunnen worden verlengd. Er is ook geen verplichting om deze taak aan een evaluatie te onderwerpen.

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat Mevr. Gybels destijds zelf heeft laten weten dat ze niet geïnteresseerd was in een eventuele verdere aanstelling in een administratieve opdracht en dit omwille van de daaraan verbonden verloning die zij te laag vond. Zij liet toen het volgende weten per mail : 'Ik heb uw voorstel met een aanstelling van administratief bediende voor 60% ontvangen. Aangezien het nettoloon (doordat ik slechts betaald zou worden als professionele bachelor) vanaf 1/11 echter zo laag zou zijn, kan ik mij moeilijk vinden in dit voorstel, zeker als dit zou betekenen dat ik dan de procedure voor de Raad van State moet stopzetten. Het komt er nl. toch op neer dat ik in vergelijking met mijn huidig barema 1/3 minder zou verdienen (nog minder als iemand die lesgeeft in het middelbaar onderwijs) en ik binnen de school waarschijnlijk ook geen kans meer zie dat dit in de toekomst nog zal veranderen, tenzij ik wel nog (voor een deel) aan stagebegeleiding, studentenbegeleiding, of vervangopdrachten (eventueel op een andere afdeling) zou kunnen doen. Ik zal dus niet op uw voorstel ingaan.'

Na nieuwe beraadslaging beslist het directiecomité opnieuw tot ontslag van Mevr. Hilde Gybels als tijdelijk aangesteld personeelslid (mandaat van 60 %). De motieven die aan de grondslag lagen van de eerdere beslissing van 25 januari 2013 worden hernomen en volledig bevestigd.

Er wordt vastgesteld dat door het arrest nr. 226.021 van de Raad van State de eerdere beslissing d.d. 25 januari 2013 werd vernietigd. Nu de vernietiging het gevolg is van een vormgebrek (miskenning van de hoorplicht) en nu aan dit vormgebrek werd geredigeerd (waardoor het gezag van gewijsde van het arrest nr. 226.021 werd geëerbiedigd) neemt het directiecomité opnieuw dezelfde beslissing tot ontslag van Mevr. Gybels ten belope van 60 %.

Nu aan Mevrouw Gybels op grond van de vernietigde beslissing d.d. 25 januari 2013 reeds een opzeggingstermijn van 9 maanden werd toegekend en hieraan ook uitvoering werd gegeven, is het in het belang van de dienst en overigens niet onredelijk om het ontslag te laten ingaan met terugwerking tot de datum van de vernietigde beslissing d.d. 25 januari 2013, hetgeen betekent dat geen nieuwe opzeggingstermijn wordt gegeven en de reeds gegeven opzeg hierbij wordt bekrachtigd. Bovendien is de

rechtszekerheid geëerbiedigd en wordt geen afbreuk gedaan aan de verkregen rechten van Mevr. Gybels. De opzeggingstermijn is immers reeds volledig uitgewerkt, zodat het voor de werking van de dienst in alle redelijkheid niet valt te verantwoorden een nieuwe opzeggingstermijn te laten ingaan.

Besluit:

Aan mevrouw Hilde Gybels wordt ontslag gegeven voor het resterende deel (60 %) haar opdracht van tijdelijk voor onbepaalde duur aangesteld lector van het departement Business. De opzegperiode is ingegaan op 1 februari 2013 met inachtnaam van een opzegperiode van 9 maanden.

Tegen deze beslissing kan per aangetekende brief en overeenkomstig de formaliteiten vermeld in het Besluit van de Regent tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een beroep tot nietigverklaring worden ingediend bij de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel en dit binnen een termijn van 60 dagen na de betekening/kennisgeving van deze beslissing.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Het auditoraatsverslag, zo merkt de verwerende partij op in haar laatste memorie, “acht de vordering ontvankelijk” en de verwerende partij “sluit zich aan bij het auditoraatsverslag”.

Dit kan slechts zo worden opgevat, dat de verwerende partij niet (langer) de ontvankelijkheid van het beroep betwist en dat zij dus niet aandringt op de exceptie die zij had opgeworpen in de memorie van antwoord.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

5. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd “van artikel V.93 van de Codex Hoger Onderwijs, en de daarin voorziene rechten van de verdediging ingeval het functioneren als onvoldoende wordt aan[ge]zien”:

“Dit zogezegd onvoldoende functioneren werd echter niet bekeken in een evaluatieprocedure – die nochtans precies daarvoor werd voorzien in de Codex Hoger Onderwijs.

Verwerende partij gaat eenvoudigweg over tot het ontslag van verzoekende partij.

Op die manier ontnemt zij haar de in de Codex Hoger Onderwijs vastgelegde – en dus door de decreetgever als fundamenteel beschouwde! – rechten van verdediging voor het college van beroep, ingeval het functioneren van een personeelslid als onvoldoende wordt beschouwd.”

Verzoekster stelt – daarmee bestrijdend wat in de aangevochten beslissing wordt aangegeven – als tijdelijk personeelslid onder de evaluatieregeling te vallen, zodat het dan ook vereist is dat bij een ontslag om reden van onvoldoende functioneren, dit functioneren getoetst wordt in een evaluatieprocedure.

Die rechtsopvatting wordt volgens verzoekster bevestigd in het laatste lid van artikel V.110, § 2, van de Codex Hoger Onderwijs, krachtens welke bepaling de opzeggingstermijn van drie maanden herleid wordt tot zeven dagen indien het een personeelslid betreft dat is aangesteld voor een periode van minder dan twaalf maanden en indien dit personeelslid de evaluatie ‘onvoldoende’ heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

6. De verwerende partij antwoordt hierop dat geen toepassing is gemaakt van de door verzoekster ingeroepen bepaling, maar wel van artikel V.110, § 2, van de Codex Hoger Onderwijs, krachtens welke bepaling het hogeschoolbestuur een einde kan maken aan een tijdelijke aanstelling, voor zover een opzeggingstermijn werd gerespecteerd.

Een verwijzing naar de evaluatiebepaling is volgens haar dan ook niet ter zake:

“Een voorafgaande evaluatie is immers slechts noodzakelijk in het geval voorzien in art. V.111 §2, 2° van de Codex Hoger Onderwijs, waar de situatie wordt geregeld van benoemde personeelsleden, hetgeen in casu niet aan de orde is (verzoekende partij was immers niet benoemd). Bij benoemde personeelsleden kan tot ontslag worden overgegaan indien gedurende twee opeenvolgende academiejaren of vijf keer in de loopbaan binnen de hogeschool het personeelslid de evaluatie ‘onvoldoende’ krijgt. Verzoekende partij is geen benoemd personeelslid, zodat de toepassing

van artikel V.93 Codex Hoger Onderwijs niet interfereert met de evaluatieregeling.”

Voorts merkt de verwerende partij op dat de Codex Hoger Onderwijs niet voorziet in een recht voor het betrokken personeelslid op een behandeling van een beslissing inzake de beëindiging van zijn aanstelling, met toepassing van artikel V.110, § 2, voor een beroepscommissie. Die beroepscommissie behandelt krachtens artikel V.93, § 3, van de Codex enkel de beroepen tegen een evaluatie ‘onvoldoende’. Artikel V.114 van de Codex Hoger Onderwijs vereist enkel dat het hogeschoolbestuur de beslissing die leidt tot de beëindiging van de aanstelling dient te motiveren, hetgeen is gebeurd.

Beoordeling

7. Voor een goed begrip worden de voor het onderzoek van het middel relevante bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs in herinnering gebracht:

“Art. V.93. - §1. Het hogeschoolbestuur legt een evaluatieregeling vast, met inbegrip van de evaluatieprocedure en de werking van het college van beroep inzake evaluatie. De criteria die hierbij gehanteerd worden en de manier waarop de evaluatie tot stand komt, zijn voorwerp van onderhandeling in het hogeschoolonderhandelingscomité.

§2. De evaluatie is verplicht voor elk personeelslid en gebeurt minstens vijfjaarlijks, behalve wanneer het personeelslid de evaluatie ‘onvoldoende’ toegewezen krijgt. In dit geval dient na een jaar een nieuwe evaluatie te gebeuren. In afwijking van de termijn van 5 jaar, gebeurt de eerste evaluatie van het personeelslid na de eerste aanstelling, na maximum 3 jaar.

§3. Indien een evaluatie ‘onvoldoende’ wordt toegekend, kan het betrokken personeelslid binnen een termijn van 15 kalenderdagen beroep aantekenen tegen deze beslissing bij het college van beroep inzake evaluatie.

Het hogeschoolbestuur richt een college van beroep inzake evaluatie op. Dit college bestaat uit 5 leden en 5 plaatsvervangende leden, al dan niet personeelsleden van de hogeschool. Zij worden aangeduid voor een termijn van 4 jaar door het hogeschoolbestuur, waarbij het hogeschoolonderhandelingscomité moet instemmen met 3 van de 5 leden en 3 van de 5 plaatsvervangende leden. Personeelsleden die betrokken waren bij de evaluatie die aanleiding gegeven heeft tot het aantekenen van het beroep, kunnen geen zitting hebben in het college van beroep.

Zolang in de hogeschool geen college van beroep is opgericht, kan geen evaluatie ‘onvoldoende’ worden toegekend.

§4. De evaluatie ‘onvoldoende’ is definitief indien de termijn waarin is voorzien voor het instellen van een beroep is verstreken of nadat in beroep een definitieve beslissing werd genomen.

§5. [... *niet relevant*]

§6. [... *niet relevant*].

[...]

Art. V.110. - §1. Een aanstelling eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg:

1° - 9° [*opsomming van negen voor deze zaak niet toepasselijke redenen*]

§2. Wanneer het hogeschoolbestuur een einde maakt aan de aanstelling, om andere redenen dan de bepalingen vermeld in paragraaf 1, moet het een opzeggingstermijn in acht nemen, gelijk aan 3 maanden per begonnen schijf van 5 jaar dienstanciënniteit gepresteerd in de betrokken hogeschool of haar rechtsvoorganger. De opzeggingstermijn gaat in op de eerste dag van de maand die volgt op de datum van kennisgeving van de opzegging. Op straffe van nietigheid moet de kennisgeving van de opzegging het begin en de duur van de opzeggingstermijn vermelden. De kennisgeving gebeurt door afgifte van een geschrift aan het personeelslid dat tekent voor ontvangst, ofwel bij aangetekend schrijven dat uitwerking heeft de derde werkdag na verzending, ofwel bij deurwaardersexploot.

De opzeggingstermijn wordt herleid tot 7 dagen indien het een personeelslid betreft dat is aangesteld voor een periode van minder dan 12 maanden en indien dit personeelslid de evaluatie ‘onvoldoende’ heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

Art. V.111. - §1. Een benoeming eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg:

1° - 7° [*niet relevant*]

§2. Voor de benoemde personeelsleden geven eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging:

1° het ontslag als gevolg van een tuchtmaatregel;

2° indien hij gedurende 2 opeenvolgende academiejaren of 5 keer in zijn loopbaan binnen de hogeschool de evaluatie ‘onvoldoende’ heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

In deze gevallen wordt een opzeggingstermijn toegekend [...]

§3. Het hogeschoolbestuur kan de benoeming van een personeelslid eveneens beëindigen bij een ontslag om een dringende reden. [...]

Art. V.113. - Het hogeschoolbestuur kan elk personeelslid zonder opzegging om dringende redenen ontslaan. Onder dringende redenen wordt verstaan de ernstige tekortkoming die het voortduren van de aanstelling of benoeming onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

[...]

Art. V.114. - In de gevallen vermeld in artikel V.110, §1, 8°, en §2 en artikel V.111, §2 en §3, motiveert het hogeschoolbestuur de beslissing die leidt tot de beëindiging van de aanstelling of de definitieve ambtsneerlegging.

Op schriftelijk verzoek van het personeelslid deelt het hogeschoolbestuur de motivatie van een opzeg mee ofwel bij geschrift tegen ontvangstbewijs ofwel bij aangetekend schrijven.”

8. Luidens artikel V.93 van de Codex Hoger Onderwijs is de evaluatie verplicht “voor elk personeelslid”.

Het verweer in hoofddorde, dat het aangevoerde artikel niet relevant is omdat verzoekster niet vast benoemd is en als tijdelijk personeelslid niet onderworpen is aan deze bepaling, faalt naar recht.

9. Tussen partijen wordt niet betwist dat de aanstelling van verzoekster niet is beëindigd om één van de negen redenen, opgesomd in artikel V.110, § 1, van de Codex Hoger Onderwijs.

Terecht merkt de verwerende partij dan ook op, dat zij met toepassing van artikel V.110, § 2, van de Codex “een einde maakt aan de aanstelling, om andere redenen dan de bepalingen vermeld in paragraaf 1”.

10. Gewis kunnen er dus “andere redenen” zijn die aanleiding vormen voor een beëindiging van de aanstelling van een personeelslid dat, zoals verzoekster, aangeworven is voor onbepaalde duur.

Verzoekster refereert zelf aan een eventuele herstructurering of het “opdoeken van een opleiding”.

Een overeenkomstig artikel V.93 van de Codex vastgestelde eindevaluatie ‘onvoldoende’ mag eveneens worden ondergebracht bij die “andere redenen”. Voor een vast benoemd personeelslid geldt weliswaar de beperking, dat ontslag pas mag volgen na twee opeenvolgende negatieve evaluaties of vijf negatieve evaluaties tijdens de beroepsloopbaan. Voor een personeelslid dat is aangesteld voor onbepaalde duur, geldt die beperking echter niet. Artikel V.110, § 2, tweede lid, herleidt zelfs de opzeggingstermijn tot zeven dagen indien het een personeelslid betreft dat is aangesteld voor een periode van minder dan twaalf maanden en indien dit personeelslid de evaluatie ‘onvoldoende’ heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

11. De Raad van State is van oordeel, met verzoekster, dat de aangehaalde bepalingen van de Codex Hoger Onderwijs in hun samenhang gelezen moeten worden en op zulke manier, dat de interpretatie van de ene bepaling niet ertoe leidt dat aan een andere elke zinvolle draagwijdte wordt ontnomen.

12. De “andere redenen” op grond waarvan verzoekster is ontslagen, moeten blijkens de motiveringsplicht opgelegd bij artikel V.114 van de Codex terug te vinden zijn in de bestreden beslissing. Hierin grijpt het directiecomité terug naar zijn beslissing van 28 januari 2013, die is vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 226.021 van 13 januari 2014. In de thans bestreden beslissing zijn immers geen andere motieven terug te vinden:

“De motieven die aan de grondslag lagen van de eerdere beslissing van 25 [lees: 28] januari 2013 worden hernomen en volledig bevestigd.”

In arrest nr. 226.021 heeft de Raad van State opgemerkt:

“Het wordt in dat verband door geen van de partijen betwist – hoewel een afschrift van de beslissing in het administratief dossier ontbreekt – dat het directiecomité op 28 januari 2013 tot het ontslag van verzoekster heeft beslist.”

Ook in de zaak die nu voorligt, is nagelaten om een afschrift van de beslissing van het directiecomité van 28 januari 2013 neer te leggen.

Aangenomen moet dan ook, dat de thans hernomen motieven van het ontslag die zijn – en enkel die – welke door de algemeen directeur als volgt in een schrijven van 26 februari 2013 aan verzoekster zijn meegedeeld:

“Het directiecomité heeft uw ontslag in haar zitting van 28/01/2013 beslist. U bent van deze beslissing door een aangetekend schrijven op de hoogte gebracht. Het ontslag van uw 60% opdracht binnen de Provinciale Hogeschool Limburg is ingegaan op 1/2/2013 met in acht name van een opzegperiode van 9 maanden.

Overeenkomstig de bepaling art. 95 zoals opgenomen in het hogeschool-decreet (Op schriftelijk verzoek van het personeelslid deelt het hogeschoolbestuur de motivatie van een opzeg mee ofwel bij geschrift tegen ontvangstbewijs ofwel bij aangetekend schrijven.) en naar aanleiding van

uw schriftelijke vraag tot verduidelijking van de motivering van uw ontslag dat werd uitgesproken door het directiecomité kan ik u laten weten dat volgende argumenten tot deze beslissing hebben geleid:

- Veelvuldige klachten van studenten hadden vorig jaar reeds aanleiding gegeven tot een vermindering van opdracht van 100% naar 60%. Het huidige academiejaar is er, ondanks een wijziging in de taakfiches, nog steeds een ongewoon hoog aantal klachten van de studenten. Deze klachten hebben betrekking op de slordige aanpak, gebrekkige lesstructuur, onduidelijke bordschema's, meermaals maken van fouten en verkeerde interpretaties. Deze klachten werden opgetekend door de ombudspersoon, die optreedt als vertrouwenspersoon voor de studenten.

- De hogeschool is naar aanleiding van een aantal klachten van studenten en vaststelling door het opleidingshoofd genoodzaakt geweest in te grijpen en een bijkomende aanstelling van twee lectoren te moeten doen ten einde remediërend op te treden naar deze studenten ten einde klachten naar de examencommissie te vermijden. Er werd een duidelijk gebrek aan kennis en achterstand in leerstof bij deze studenten vastgesteld.

- Tijdens diverse klasbezoeken werd vastgesteld dat er een duidelijk verschil is in niveau van lesgeven van de gevorderde opleidingsonderdelen (vb Toegepaste Statistiek, Procedurele Java) en een basisopleidingsonderdeel (IT essentials). De opleiding Toegepaste Informatica is een professionele bachelor opleiding die studenten als professionals moet klaarstomen voor de arbeidsmarkt. Bij de gevorderde opleidingsonderdelen is tijdens de lesbezoeken vastgesteld dat de aanpak, lesstructuur en bordschema's getuigen van een gebrek aan logische opbouw en de student in de war brengen. De lesgever staat zenuwachtig voor haar groep studenten en maakt veelvoudig fouten. Soms moeten de studenten haar zelf verbeteren waardoor andere studenten hun vertrouwen in de lesgever verliezen. De duidelijkheid en ondersteuning die de lector aan de studenten moet geven ontbreekt.

- Een ongewoon hoog aantal studenten vraagt om in een andere groep met een andere lesgever te worden ingedeeld uit vrees niet te zullen slagen voor het opleidingsonderdeel.

- Uit de jaarlijkse bevraging van studenten over docenten (EVADOCS) zijn talloze opmerkingen naar boven gekomen die ondanks functioneringsgesprekken, coaching momenten en klasbezoeken niet tot een aanvaardbaar niveau voor de gespecialiseerde opleidingsonderdelen hebben geleid

- In bijlage wordt het overzicht toegevoegd van alle coachingsmomenten, overlegmomenten, klasbezoeken en functioneringsgesprekken.

- De dossierstukken/documenten op basis waarvan de beslissing tot uw ontslag genomen is, hebben betrekking op het academiejaar 2011-2012 en het lopende academiejaar 2012-2013.

Samenvattend is de hogeschool tot het besluit gekomen dat het algemeen niveau dat u bereikt voor een aantal belangrijke opleidingsonderdelen onvoldoende is om verder te kunnen functioneren in een professionele bachelor opleiding. Het aantal vakken waar het behaalde niveau wel vol-

doende is hebben een te kleine omvang om voor de opleiding een meerwaarde te kunnen zijn.”

13. Deze motieven refereren stuk voor stuk uitsluitend aan de beweerdelijk falende pedagogische prestaties van verzoekster en haar ongeschiktheid als lesgeefster, zoals dit moet blijken uit coachingsmomenten, klasbezoeken, functioneringsgesprekken en studentenbevragingen. Ze betreffen noch enige reden, vreemd aan haar persoonlijk functioneren, noch wat dat functioneren betreft een persoonlijk schuldig gedrag, waarvoor de verwerende partij straffend wenst op te treden.

In dat geval aannemen dat de aanstelling voor onbepaalde duur van een tijdelijk personeelslid op de *sub* 12 aangehaalde gronden beëindigd mag worden, omdat hiermee voldaan wordt aan de motiveringsplicht, zou een vrijgeleide bieden voor elke onderwijsinstelling om de bij artikel V.93 van de Codex Hoger Onderwijs verplichte evaluatieregeling, “met inbegrip van de evaluatieprocedure en de werking van het college van beroep inzake evaluatie”, voor dit tijdelijk personeel te omzeilen.

14. De Raad van State valt verzoekster dan ook bij, dat een personeelslid dat is aangesteld voor onbepaalde duur in geval van een ontslag dat uitsluitend is ingegeven door een onvoldoende functioneren, aanspraak mag maken op de waarborg van een beroepsprocedure als bedoeld in artikel V.93, § 3, van de Codex Hoger Onderwijs.

De verwerende partij is bijgevolg ten onrechte voorbijgegaan aan de geëigende weg om aan het beweerd slecht functioneren van verzoekster gevolgen te verbinden, namelijk de evaluatieprocedure, waardoor aan het personeelslid de waarborgen van deze procedure, inzonderheid op het vlak van beroepsmogelijkheden, zijn ontnomen.

15. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van het directiecomité van de Hogeschool PXL van 28 januari 2014 waarbij aan Hilde Gybels ontslag wordt gegeven voor het resterende deel (60%) van haar opdracht van tijdelijk voor onbepaalde duur aangesteld lector van het departement Business.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 april 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren